

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΟΡΘΟΔΟΣΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

Νεανική Περιοδική Έκδοση. Αριθ. φύλλου 123, Έτος 12ο, Απρίλιος 2006

ΤΟ ΖΩΗΦΟΡΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Α νυποψίαστος ο άνθρωπος ο ευρισκόμενος κάτω από το βαρύ καθεστώς του θανάτου, με καμιά λογική δεν περίμενε να ιδεί αυτό που επρόκειτο να συμβεί! Όσο κι αν ο Ιησούς Χριστός μιλούσε για το σταυρικό του θάνατο, την τριήμερο ταφή και την έγερσή του, αυτά τα λόγια για τους μαθητές ήσαν «ψιλά γράμματα» που απωθούντο γρήγορα στο υποσυνείδητο, χωρίς να συνειδητοποιηθεί η πραγματική τους διάσταση. Τα ενδιαφέροντα και οι αντιξοότητες του παρόντος, ίσως να μην τους άφηναν περιθώρια, για να λογαριάσουν σοβαρότερα τις μελλοντικές εξελίξεις της ζωής του Διδασκάλου των.

Ποιος μπορεί να φαντασθεί με πόση βεβαιότητα κυριαρχούσε εκείνη την εποχή, στην ανθρώπινη ψυχή, η θριαμβεύουσα μελαγχολική ατμόσφαιρα της «αδυναμίας»!

Παρ' όλες του τις επιδείξεις δυνάμεως και «ικανότητάς» του, ο άνθρωπος μη έχοντας γνωρίσει τους απέραντους φωτεινούς ορίζοντες της εις Χριστόν πίστωσης, τη φτώχεια του δοξολογούσε! Ο πλούτος της δωρεάς του Χριστού απεκαλύφθη! *«ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ»* (Εφεσ. β' 7).

(Συνέχεια στη σελ. 2)

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ ΚΑΙ Η ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Η Μεγάλη Εβδομάδα εκφράζει τον ανθρώπινο πόνο και αντιμετωπίζεται από τον Υιό του Ανθρώπου με τη γαλήνια μορφή του. Ο Θεάνθρωπος έδωσε τη μάχη με το διάβολο και τις ανθρώπινες μικρότητες, για να φθάσει στη θέωση νικώντας το θάνατο και δίνοντας νόημα στη ζωή με κορωνίδα την Αγάπη στο συνάνθρωπο, είτε φίλο, είτε εχθρό.

Η διαδρομή προς το Γολγοθά ήταν γεμάτη αγωνία, πόνο, δάκρυα, στεναγμό. Η ανθρωπιά στο απόσπασμα. Στις εκκλησίες αναπαρίστανται με ψαλμούς τα πάθη του πονεμένου Ιησού, ενώ στα νοσοκομεία ζούμε τον ανθρώπινο πόνο των ασθενών τραυματιών και γερόντων. Γι' αυτό η Μεγάλη Εβδομάδα των Παθών είναι η συμπύκνωση του Ανθρώπινου πόνου στη διαχρονική του διάσταση. Θυμίζει κάθε χρόνο τη θεϊκή και ανθρώπινη υπόσταση του Θεανθρώπου και μέσω του πόνου την υπέρβαση στη Θέωση.

Ο Υιός του Ανθρώπου πήρε τις δικές μας αμαρτίες και θέλησε να μας σώσει σηκώνοντας το Σταυρό του Μαρτυρίου. Μας έδειξε όμως και τον ανηφορικό δρόμο που πρέπει να ακολουθήσουμε σηκώνοντας το δικό μας σταυρό.

Πίσω από κάθε συννεφιά πόνου κρύβεται ένας γλυκός (Συνέχεια στη σελ. 2)

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΣΤ' 13-20

«**Κ**αὶ εἶδον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δράκοντος καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θηρίου καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ἀκάθαρτα, ὡς οἱ βάτραχοι· εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμονίων ποιῶντα σημεῖα, ἃ ἐκπορεύεται ἐπὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς οἰκουμένης ὅλης, συναγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν πόλεμον τῆς ἡμέρας ἐκείνης τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος. Ἴδου ἔρχομαι ὡς κλέπτης· μακάρι-

ος ὁ γρηγορῶν καὶ τηρῶν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἵνα μὴ γυμνὸς περιπατῆ καὶ βλέπωσι τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ. 16 καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τὸν καλούμενον Ἑβραῖστι Ἀρμαγεδών. Καὶ ὁ ἔβδομος ἐξέχεε τὴν φιάλην αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀέρα· καὶ ἐξῆλθε φωνὴ μεγάλη ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θρόνου λέγουσα· Γέγονε. καὶ ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, καὶ σεισμός ἐγένετο μέγας, οἷος οὐκ ἐγένετο ἀφ' οὗ οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐπὶ τῆς γῆς, τηλικούτος σεισμός οὕτω μέγας. καὶ ἐγένετο ἡ πό-

λις ἡ μεγάλη εἰς τρία μέρη, καὶ αἱ πόλεις τῶν ἐθνῶν ἔπεσαν. καὶ ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη ἐμνήσθη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ δοῦναι αὐτῇ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς ὀργῆς αὐτοῦ. καὶ πᾶσα νῆσος ἔφυγε, καὶ ὄρη οὐχ εὐρέθησαν».

Τα παραπάνω χωρία της Αποκάλυψης του Ιωάννου που αναφέραμε, αναρωτιόμαστε μήπως θα πρέπει να τα ταιριάξουμε με την κρίσιμη ειδησεογραφική επικαιρότητα του παρόντος.

Τα τελευταία χρόνια πάμπολλα γεγονότα, που γεννιούνται και αναπτύσσονται (Συνέχεια στη σελ. 3)

ΤΟ ΖΩΗΦΟΡΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

(Συνέχεια από την σελ. 1)

Πώς αφανίστηκαν τα σκοτάδια και χόρτασε η γη την δίψα της από τον πλούτο που δεν είχε ξαναδεί, αρδεύοντάς τον αφορολόγητον πλέον από τις σατανικές παρεμβολές που άλλοτε κυριαρχούσαν και μετέτρεπαν την χάρη σε πίκρα το ήθος σε διαφθορά, το φως σε σκοτάδι, το δίκιο σε αδικία, την αλήθεια σε ψεύδος, τη ζωή σε θάνατο! Ανέστη Χριστός και πάντες αναφωνούμε: «πού σου θάνατε το κέντρον;», που είναι θάνατε το δηλητηριώδες κεντρί σου; Του κάθε θανάτου το φαρμακερό κεντρί, τσακισμένου πλέον από Του Αναστάσιον Χριστόν το φως, ανίσχυρο, μπορεί να εξουδετερωθεί από την πίστη του ευεργετημένου ανθρώπου, που έχει στο χέρι του σήμερα τη δυνατότητα να υπερβαίνει τον κάθε είδους θάνατο, την κάθε αδυναμία, την κάθε πίκρα και δυστυχία, την κάθε συμφορά και αντιξοότητα, τον κάθε πόλεμο και στυγνή εχθρότητα. «*Πάντα ισχύω ἐν τῷ ἐνδυναμούντι με Χριστῷ*» (Φιλίπ. δ' 13). Ανυποψίαστος ο άνθρωπος του παρελθόντος για τις λυτρωτικές ημέρες που θα του ξημέρωναν!

Σιγά-σιγά άνοιγε τα μάτια της η ανθρωπότητα σε μια καινούργια πραγματικότητα που δεν μπορούσε με τίποτα να φανταστεί! Προνόμιο σ' αυτή δεν είχαν μόνο οι φιλόσοφοι, οι μορφωμένοι, οι μεγάλοι ποιητές και καλλιτέχνες και όλοι οι επώνυμοι αστέρες του προ Χριστού πνευματικού στερεώματος, αλλά και οι απλοί περιφρονημένοι σιδεράδες (Πλάτων), φουρνάρηδες, κτίστες μεροκαματιάρηδες, φτάνει να είχαν το ζήλο να αρδεύσουν διά της πίστεως δυνάμεις, που χωρίς διάκριση προσφέρει εις πάντας ανθρώπους ο νικητής του θανάτου. «*Αναβάς εις ύψος ήχηλάτωσε εν αιμαλώσιαν και έδωκε δόματα τοις ανθρώποις*» (Εφεσ. δ' 8). Αναβάς εις ύψος, αποδεχθείς, δηλαδή, ο Χριστός την άκρα ταπείνωση που του επεφύλασσε ο κόσμος, διέλυσε την κυριαρχία του διαβόλου και έδωσε δώρα στους ανθρώπους. Σε όλους τους ανθρώπους! Διότι «*ούκ έν Ιουδαίος ούδέ Έλλην, ούκ έν δούλος ούδέ έλεύθερος, ούκ έν άρσεν και θήλυ πάντες γάρ ύμεις εις έστε έν Χριστῷ Ίησού*» (Γαλ. γ' 28). Δώρα πραγματικής ισότητας, γνήσιας ελευθερίας και αγιότητας, τάλαντα αποστολικότητας, υπομονής, ανδρείας και κοινωνικότητας, ταπείνωσης κι αγάπης, δώρα πανάκριβα και δυσεύρετα στον κόσμο της αγνοίας.

Ανυποψίαστοι όμως παραμένουμε, δυστυχώς, ακόμα πολλοί αγνοούντες τις δωρεές της Αναστάσεως του Χριστού, και παραδέρνοντας στα υπόγεια της «λογικοκρατίας», καμαρώνουμε

τις χειροπέδες, που έχουν δεμένα τα χέρια μας, και τα κομμένα φτερά μας... Διότι άνευ της εις Χριστόν πίστεως ποιο είδος ζωής μπορεί να γνωρίσαμε και ποιους ορίζοντες ελευθερίας μπορεί να χαρήκαμε; «*Ταύτα δε γέγραπται ίνα πιστεύσητε ότι Ίησους έστιν ο Χριστός ο υιός του Θεού, και ίνα πιστευόντες ζωην έχητε έν τῷ όνόματι αυτού*» (Ιωαν. κ' 31). Δεν ομιλεί ο Ιωάννης εδώ περί της κατ' όνομα ζωής, που πολλοί κάνουμε και δεν διαφέρει του θανάτου, αλλά περί της εν Χριστώ ζωής, όπου δια της πίστεως αγωνίζεται ο άνθρωπος, για να υπερβαίνει κάθε αντιξοότητα και εμπόδιο, χαίρων! «*Λέγει αυτή (στη Μάρθα) ο Ίησους: ούκ ειπόν σοι ότι έν πιστεύσης, όψει την δόξαν του Θεού*» (Ιωαν. ια' 40). Εκπλήσσουν και ζωογονούν τους περιορισμένους χώρους της λογικής τα κατορθώματα της πίστεως. «*Ακουσό-μεθά σου πά-λιν περι τούτου*» (Πραξ. ιζ' 32), ήταν η ειρωνική απάντηση των Αθηναίων διανοουμένων στο «παράλογο» άκουσμα της Αναστάσεως Χριστού. Ανυποψίαστος πολυς κόσμος, ρηχός και λιγόνψυχος, για να δεχθεί τέτοιο πλούτο ζωής, έχοντας επί αιώνες και χιλιετηρίδες διαβιώσει μόνο υπό το καθεστώς του παντός είδους σκαιού θανάτου.

Τώρα δονείται η γη και τα επουράνια από το φωτοβόλο και ζωηφόρο μήνυμα της Αναστάσεως. Πού σου θάνατε το κέντρον; Πού είναι, θάνατε, το κεντρί σου;

Ανέστη Χριστός και η ανθρώπινη ελπίδα απέκτησε ασάλευτη σιγουριά στο Πρόσωπο Του.

Ανέστη Χριστός και πάντες οι κοπιόντες και πεφορτισμένοι έχουν τώρα τον πανίσχυρο συμπαραστάτη τους.

Ανέστη Χριστός και όλες οι μηχανές της πονηρίας αποκαλύπτονται.

Ανέστη Χριστός και όλα τα φόβητρα του διαβόλου εν τω φωτί της Αναστάσεώς Του διαλύονται.

Ανέστη Χριστός και ο άνθρωπος στην αιωνιότητα αποκαθίσταται.

Ανέστη Χριστός και οι αλαζόνες εχθροί Του συντρίβονται.

Ανέστη Χριστός και ας πάρουμε θάρρος επάραντες τας κεφαλάς μας να προσεγγίσουμε τον Ελευθερωτή των ψυχών και των σωμάτων μας, καταφρονούντες το κάθε τυραννικό, σατανικό καθεστώς, που στην πορεία μας παρεμβάλει προσκόματα.

Ανέστη Χριστός και μακάριοι οι δεχόμενοι το ζωηφόρο μήνυμα της Αναστάσεώς Του εις την πράξη, αγωνιζόμενοι για την επικράτηση της Βασιλείας Του, που επικρατούσα εις την χώρα μας κινδυνεύει από την πολλή «πνευματικότητά» μας να σβηστεί.

Ας ελπίσουμε, έστω στις δώδεκα παρά πέντε, κάποια σπίθα ελέους να μας σπλαγχνιστεί, να μας αφυπνίσει, να μας ζωογονήσει και από νοσηρές εμπνεύσεις να μας καθαρίσει.

Γ. Σ. Γκεζερλής

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ ΚΑΙ Η ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

και φωτεινός ήλιος παρηγορίας, και έπειτα από τη φοβερή καταίγιδα της θλίψεως ανοίγεται διάπλατα μια ολόθερμη πατρική αγκαλιά να ξεκουράσει τον πονεμένο οδοιπόρο της ζωής.

Η θυσία του ωραίου θα σταθεί σύμβολο και ρίγος για τις γενιές των ανθρώπων. Ο Χριστός θα αγωνιά στο Σταυρό ως τη συντέλεια της Ιστορίας. Δεν πρέπει να κοιμηθούμε όλο αυτό το διάστημα, θα τονίσει ο Πασκάλ.

Η Εβδομάδα των Παθών εικονίζει το σύγχρονο ανθρώπινο δράμα. Το μαρτύριο της μοναξιάς. Τότε τον Ίησού εγκατέλειψαν και οι μαθητές Του, διότι φίλος τον επρόδωσε, φίλος τον αρνήθηκε, φίλοι εξαφανίστηκαν για τον φόβο των Ιουδαίων. Οι ψυχές τους τον είχαν εγκαταλείψει πριν ακόμη τον εγκαταλείψουν τα κορμιά τους. Ακόμη ένιωσε και την εγκατάλειψη του Πατέρα: «*Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλιπες*»

Μόνος απέναντι στους ανθρώπους, μόνος απέναντι στο Θεό, σε μια απόλυτη μοναξιά που μοιάζει με την ερημιά της απεραντοσύνης. Εγκαταλείμμενος και ξένος, τόσο, που ο Ιωσήφ από Αρριμαθείας, ικετεύει τον Πιλάτο: «*Δος μου τούτο τον ξένο, να τον κρύψω σε ξένο τάφο, που σαν ξένος δεν έχει που να γείρει το κεφάλι. Τον ξένο, που φιλόξενος ήταν στους φτωχούς και τους ξένους και οι πατριώτες του από μίσος τον σκοτώσαν τον ξένο...*», ενώ ο ίδιος εβόα προς αυτούς: «*Τι μου ανταποδίδετε: πονηρά αντί αγαθών, αντί στύλου πυρός σταυρώ με προσηλώσατε, αντί νεφέλης τάφον μοι ωρίζατε, αντί του μάννα χολήν μοι προσηγέκατε, αντί του ύδατος όξος με ποτίσατε...*»

Και τη θυσία Του για τους ανθρώπους προανήγγειλε οκτώ αιώνες πριν ο προφήτης Ησαΐας: «Καταφρονεμένος και παραριγμένος από τους ανθρώπους, άνθρωπος του πόνου και της οδύνης. Σαν άνθρωπος που γυρνά κανείς το πρόσωπό του απ' αυτόν, καταφρονέθηκε. Για τίποτε δεν τον λογαριάσαμε. Κι όμως, αυτός βάσταξε τις αμαρτίες μας και τις αρρώστιες μας και φορτώθηκε τις θλίψεις μας... Η τιμωρία, που έφερε ειρήνη σ' εμάς, έπεσε σ' αυτόν κι από τις πληγές του εμείς γιατρευτήκαμε... Δίχως ν' ανοίξει το στόμα του. Αρπάχτηκε μεσ' από τη θλίψη και την κατάκριση».

Συναξάρι παθών γραμμένο οκτώ αιώνες πριν από το Γολγοθά. Το κορμί του γίνεται καμίνι οδύνης μέσα στο οποίο κατακαίγονται οι πόνοι ολόκληρης της ανθρωπότητας, καθότι ο πόνος

(Συνέχεια στη σελ 4)

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΣΤ' 13-20 (Συνέχεια από τη σελ. 1)

σονται μέσα στο ρυθμό της καθημερινότητας, εξελίσσονται σε τέτοιο μέγεθος ασυνήθιστο, που μας ωθούν να τα ερμηνεύσουμε πλέον μόνο με χωρία της Αποκάλυψης.

Πώς αλλιώς να εξηγήσουμε τη μόλυνση του περιβάλλοντος από πυρηνικά ατυχήματα, καθώς και από το πλήθος όλων των άλλων μολύνσεων της γης, που συσσωρεύει αναισχυντα και επικίνδυνα η αδιαφορία του πλεονέκτη ανθρώπου; «Καὶ ἔπεσεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀστὴρ μέγας καιόμενος ὡς λαμπάς, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ τρίτον τῶν ποταμῶν καὶ ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀστέρος λέγεται ὁ Ἄψινθος, καὶ ἐγένετο τὸ τρίτον τῶν ὑδάτων εἰς ἄψινθον, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀπέθανον ἐκ τῶν ὑδάτων, ὅτι ἐπικράνησαν» (Αποκ. η' 10-11). Πυρηνικά απόβλητα που μολύνουν γη και θάλασσα, φυτοφάρμακα, χημικά απόβλητα εργοστασίων που εκχέονται σε ποταμούς, ρύπανση ατμοσφαιρας από τοξικά αέρια εργοστασίων και αυτοκινήτων, κτλ., κτλ.

Στη συνέχεια έχουμε ταχεία, «επιδημική» και σκόπιμη διάδοση ανηθικότητας και εγκληματικότητας που ταυτίζεται με την αναφερόμενη κορύφωση της «ανομίας» μέσα στην Αποκάλυψη. Πανσεξουαλισμός, ομοφυλοφιλία, που φτάνει μέχρι την νόμιμη «σύζευξη» ομοφυλόφιλων προσώπων!

Και τώρα ενδεχομένως να καταλήγουμε σε μία επικείμενη αυτοκαταστροφή του κακού, που ξεκινάει με τις σκληρές επιθετικές διαθέσεις «μονομάχων» που καλούν τους «βασιλείς της γης» σε σύμπραξη με τα άνομα σχέδιά των, πειθαναγκάζοντάς τους να τους ακολουθήσουν.

Ευτυχής όποιος μέσα σ' αυτή την πνιγηρή δαιμονική ατμόσφαιρα, που σκοτίζει τη γη, θα εξακολουθεί να διατηρεί την καθαρότητα των προθέσεων του και θα είναι ανεύθυνος την ώρα που θα ακουστεί εκείνο το φοβερό «γέγονε». Ευτυχής εκείνος ο άνθρωπος που δεν θα έχει με την διάθεσή του και τις πράξεις του συμμετοχή σ' εκείνη την τρομερή καταστροφή που θα συμπαρασύρει και πολλούς αθώους στο θάνατο.

Εκεί μοιάζουν να πηγαίνουν τα πράγματα, και καλά θα ήταν οι μεγάλοι της γης να διαισθανθούν την απειλή που υποδουλώνει η τραγικά μοιραία λέξη «γέγονε», με τις φοβερές συνέπειές της, για να συγκρατήσουν τους ορμητικούς «μονομάχους»!

Ουδέμια σχέση έχει η λέξη «γέγονε» και οι ακολουθούσες συμφορές της με τιμωρία του ανθρώπου από τον

Επιχείρηση εκδίωξης των Τριών Ιεραρχών από την Εκπαίδευση

Αντιδράσεις προκάλεσε η είδηση που ακούστηκε τις τελευταίες ημέρες του Απριλίου, πως το Υπουργείο Παιδείας ενέκρινε βιβλίο των θρησκευτικών της Γ' Γυμνασίου, στο οποίο αφαιρέθηκε το κεφάλαιο που αφορούσε τους Τρεις Ιεράρχες, αφήνοντας μια μικρή αναφορά στον Μ. Βασίλειο, που θεωρήθηκε ως ο κορυφαίος των τριών.

Το πρόσχημα της περικοπής αυτής ήταν ότι θα έπρεπε να σμικρυνθεί η ύλη των θρησκευτικών και το βιβλίο να φτάσει τις 150 σελ., μια που δεν χρειάζεται οι σημερινοί μαθητές να κουράζονται με το να συσσωρεύουν περιττές γνώσεις, ενώ θα πρέπει να έχουν την άνεση να επιδοθούν στην απόκτηση των επίκαιρων γνώσεων που προσφέρει το σημερινό σχολείο.

Ο άμναλος και ο απερίσκεπτος είπε μέσα του: «Δεν υπάρχει Θεός». Και αυτό, αφού το βάλει καλά στο μυαλό του, προχωρεί με ευκολία σε κάθε αμαρτία. Διότι, αν δεν υπάρχει ο Θεός, που εποπτεύει τα πάντα, αν δεν υπάρχει Εκείνος, που θα ανταποδώσει στον καθένα ανάλογα με τις πράξεις του και τη συμπεριφορά του, τι εμποδίζει τον άνθρωπο να καταδυναστεύει και να τυραννεί το φτωχό, να φονεύει τα ορφανά, να σκοτώνει τη χήρα και τον ξένο, να αποτολμά κάθε βδελυρή και αποτρόπαια πράξη και να μολύνεται με ακάθαρτα και βρωμερά πάθη και με όλες τις κτηνώδεις επιθυμίες;

Μ. Βασίλειος

πανάγαθο Θεό. Η ανομία και η διαφθορά οδηγούν σε τέτοια φοβερά αδιέξοδα και το πνεύμα του Θεού απεγνωσμένα μας καλεί με πολλούς τρόπους σε αλλαγή συμπεριφοράς, για να γλιτώσουμε τις «συνέπειες».

Οι πολίτες της Νινευή άκουσαν το κήρυγμα του Προφήτου Ιωνά, μετενόησαν από τον κακόβουλο τρόπο ζωής τους και απέφυγαν έτσι τις συνέπειες της ανομίας τους.

Με κανένα τρόπο οι προφητείες περί καταστροφών, τιμωριών και αυστηρών ποινών, δεν έχουν απόλυτο χαρακτήρα, με την έννοια ότι οπωσδήποτε θα πραγματοποιηθούν. Αν μεσολαβήσει η κάμψη των εγωισμών, αλλάξει το τοπίο και οι ειρηνικές διαθέσεις εισδύουν και διαλύουν την εχθρότητα και κακότητα. Μάλιστα πολλές φορές ο άνθρωπος κάνοντας μεταβολή 180 μοιρών αναγνωρίζει τους πολύτιμους καρπούς της ειρήνης απομακρύνοντας από το ήθος του όλη την ηθικολογική «προοδευτική» σαβούρα που τον έφερε στο χείλος του γκρεμού.

Είθε οι μεγάλοι της γης να λύσουν το πρόβλημα με την διπλωματία, όπως λένε, αλλά το καλύτερο θα είναι να το καταργήσουν αφιππεύοντας τους πολεμοχαρείς ίππους των συμφερόντων.

Γ. Σ. Γ.

Τι τους χρειάζονται λοιπόν τους «αναχρονιστικούς» Τρεις Ιεράρχες... οι σύγχρονοι μαθητές του «κινητού και του σκουλαρικού», τι πρότυπα θα μπορούσαν να πάρουν από τρεις ανθρώπους που αφιέρωσαν την ζωή τους στην γνώση της αλήθειας, στον Θεό, και στον συνάνθρωπο, σε ξεπερασμένες, δηλαδή, για την εποχή μας αξίες;

Μάλιστα ο κ. υφυπουργός Παιδείας, σε ραδιοφωνική εκπομπή στον σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος δήλωσε πως το βιβλίο αυτό, καθώς και κάποια άλλα θα χρησιμοποιηθούν την νέα χρονιά πειραματικά, με την δυνατότητα οι καθηγητές, οι μαθητές, η επιστημονική κοινότητα, καθώς και άλλοι φορείς όπως η Εκκλησία, να εκφέρουν κρίσεις για τα βιβλία αυτά και όπου υπάρχει έλλειμμα ή περίσσειμα ύλης, εκεί να ληφθούν τα αντίστοιχα μέτρα.

Εμείς βέβαια αναρωτιόμαστε εάν όντως ο πειραματισμός αυτός θα γίνει με σκοπό την διόρθωση της ύλης προς το καλύτερο, ή την παντελή εξάλειψη στις επόμενες χρονιές και των υπολοίπων αναφορών που αφορούν στην Ορθόδοξη Πίστη μας.

Από την άλλη μεριά, το θέμα συζητήθηκε αρκετά σε εκπομπές του ραδιοφωνικού σταθμού της Ε.Ε. στις οποίες πολλοί Ιεράρχες, καθώς και διανοούμενοι πήραν αρνητική θέση.

Ωστόσο, για μια ακόμα φορά, η Ιεραρχία μας αρκείται σε απλές δηλώσεις, που δεν λύνουν το όλο πρόβλημα στην ουσία του. Τι να τις κάνουμε, για παράδειγμα, τις δηλώσεις κατά των εκτρώσεων, όταν ο νόμος σήμερα δικαιολογεί ετησίως στην Ελλάδα τους 600.000 φόνους εμβρύων, ενώ δεν γίνεται κάποια πρακτική κινητοποίηση από πλευράς της Εκκλησίας, προς κατάργηση αυτού. Και στην περίπτωση των Τριών Ιεραρχών, τι να τις κάνουμε πάλι τις δηλώσεις, όταν αυτές δεν έχουν ως αποτέλεσμα την κινητοποίηση της Εκκλησίας προς πρακτική επίλυση του προβλήματος.

Ο Χριστός μας έλυσε στην ουσία τους τα προβλήματα και δεν αρκούταν σε ένα απλό κήρυγμα, και τότε ο λαός έχαιρε και εδόξαζε τον Θεό. Αυτό έχουμε κι εμείς ανάγκη, η Ιεραρχία της Εκκλησίας μας να μην αρκείται στην έκδοση «δελτίων τύπου» ή σε εκφώνηση δηλώσεων για τα διάφορα φλέγοντα θέματα, αλλά από την μια να επιδιώκει την επαρκή ενημέρωση του λαού, ενώ από την άλλη, να οδηγεί το εκκλησιαστικό σώμα σε μια διακριτική κινητοποίηση προς πρακτική και ουσιαστική επίλυση των προβλημάτων.

Χωρίς αυτή την κινητοποίηση, το μόνο που μπορούμε να περιμένουμε είναι, η ολοκληρωτική «ανοικοδόμηση» της πατρίδας μας από τους πεφωτισμένους «μάστορες» που ολιμερίς γκρεμίζουνε, μια κι εμείς ροχαλίζουμε! **Β.Γ.Γ**

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ ΚΑΙ Η ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

είναι η πιο ισχυρή πραγματικότητα στη ζωή και στην ιστορία. Η Σταύρωση, ο μεγαλύτερος πόνος του κόσμου, συνυφασμένος με τη στοργή προς τη μητέρα και με την αγάπη προς τον αγαπημένο μαθητή, έγινε το μυστήριο που ενώνει τη ζωή με την αιωνιότητα. «Ω γλυκύ μου έαρ».

Αγάπησε απέραντα όλους τους ανθρώπους και τον κάρφωσαν εδώ, όπου το μίσος καρφώνει το μίσος. Συγχώρεσε τους κακούργους και τον σταύρωσαν αθών αυτόν, οι κακούργοι ανάμεσα στους κακούργους.

«Ο Σταυρωμένος Χριστός είναι ο Σταυρωμένος άρτιος άνθρωπος», θα τονίσει ο δικός μας Ν. Καζαντζάκης. Ενώ ο Ντοστογιέφσκι θα υπογραμμίσει ότι «ο Χριστός είναι η αλήθεια που αποκαλύπτεται στη δυστυχία». Μια δυστυχία που απλώνεται στη σύγχρονη τεχνοκρατική μαζική κοινωνία, που το άτομο συνθλίβεται ανελέητα. Γιατί ο σημερινός άνθρωπος βρίσκεται μόνος του – κατάμονος – όχι μόνο μπροστά στη μαζοκοινωνία αλλά και με τον εαυτό του. Γιατί το δράμα του σημερινού ανθρώπου είναι κυρίως υπαρξιακό. Αναζητεί με αγωνία την... ταυτότητά του, τον χαμένο εαυτό του, την «ψυχή» του και θέλει ένα «καθρέφτη», για να δει τον εαυτό του, καθ' ότι ζει στην απομόνωση, παρά το γεγονός ότι βρίσκεται συνεχώς ανάμεσα σε χιλιάδες άτομα, που βομβαρδίζεται από εκατομμύρια μηνύματα.

«Η ψυχή του ανθρώπου έχει αδειάσει και η πίστη χτυπάει την πόρτα της ψυχής. Κουφαθήκαμε από τον πολύ θόρυβο της σύγχρονης ζωής και γι' αυτό δεν ακούμε το χτύπο της» (Π. Κανελλόπουλος). Η ψυχή του ανθρώπου έχει αδειάσει και η μοναξιά χαρακτηρίζεται ως αρρώστια της εποχής του «επικοινωνιακού ανθρώπου». Μοναξιά στην πολύβουη κοινωνία, μοναξιά της ελλείψεως του διπλανού μας, μοναξιά του ανένταχτου ανθρώπου. Μοναξιά του κατατρεγμένου, του δυστυχημένου, του γέροντα, του αρρώστου, του πρόσφυγα, του ξεριζωμένου, του ανυπεράσπιστου απλού πολίτη...

Ποτέ ο άνθρωπος, ιδιαίτερα ο νέος, δεν αισθάνθηκε τον εαυτό του τόσο μόνο, τόσο αβοήθητο, όσο και στην εποχή μας και μάλιστα σε κατοικημένους χώρους που μοιάζουν όλο και περισσότερο με την έρημο. Μαύρα σύννεφα σκεπάζουν την ανθρωπότητα και η φύση μας εκδικείται.

Γιατί ο κόσμος έχει απανθρωποιηθεί και η αδιαφορία του ανθρώπου για τον άνθρωπο εγγίζει τα όρια της αναι-

Κάτι ήλθαν να μας πούνε μην τυχόν και πλανηθούμε

Προτάσεις μάς υπέβαλλε
πριν δύο εβδομάδες
πρόσωπο υψηλόβαθμο
χωρίς περικοκλάδες.

Την προθυμία μας να ιδεί,
αν αφοσιωμένη,
θα είναι όπως πάντοτε
στα δυτικά στραμμένη.

Αλίμονο πώς θα 'μαστε
διαφοροποιημένοι,
ποια αφορμή κατάφερε
να ζούμε χωρισμένοι;

Έχουμε κατανόηση
των Έθνοσυμφερόντων,
ταυτίζουμε την μοίρα μας
μετά σπουδαίων όντων.

Είμαστε πάντα σίγουροι
πως ότι κι αν συμβεί,
ειρήνη δημοκρατική
θ' αποκατασταθεί!

Έχουμε παραδείγματα
Ιράκ, Γιουγκοσλαβία
ρουθούνι δεν αιμάτωσε
χωρίς λόγο κι αιτία.

Χειρουργικά χτυπήματα
της γης να βγει η σατίλα
κι όλοι στο στόμα να 'χουμε
μια σύγχρονη πιπίλα.

ο Παράλογος

σθησίας, του αμοραλισμού και του παραλογισμού. Ακυβέρνητος χωρίς πυξίδα. Κι όλα αυτά γιατί ξεχάσαμε τον Εσταυρωμένο που είναι η Αλήθεια και η Ζωή. Αυτού, που όπως τονίζει το μεγάλος ποιητής Κ. Παλαμάς:

«Οι καταφρονεμένοι με αγκάλιασαν και σα βουνά και σα Θαβώρ υψώθηκαν εμπρός μου. Οι δυνατοί του κόσμου με κατέτρεξαν, γονάτισα στον ίσκιο μου τους δυνατούς του κόσμου. Τον κόσμο αναμαρμάρωσα, τον κόσμο τον ανέστησα».

Οι καμπάνες χτυπούν ραγισμένες. Ας προσκυνήσουμε τον Εσταυρωμένο και ας ανάψουμε ένα κερί στον Επιτάφιό Του. Καιρός να ανανήψουμε και να αλλάξουμε τρόπο ζωής.

Όσα ο Ιησούς έδίδαξε με το Ευαγγέλιο σε τρία χρόνια, τα ανακεφαλαίωσε πάνω στο Σταυρό σε τρεις ώρες: «Ο Υιός του Ανθρώπου ανέβηκε στο Γολγοθά με τα ευγενέστερα όπλα Του: Τον πόνο και την αγάπη για τον Ανθρώπο».

Και η Ανάστασή Του μας δίνει την ελπίδα ότι δεν μας ξέχασε «ως τη συντέλεια της ιστορίας». Ο δρόμος προς Εμμαούς φανερώνει την αγάπη Του για να συμπορευτούμε και να συμμετάσχουμε στη χαρά της Αναστάσεως. Από το σκοτάδι στο Αναστάσιμο Φως.

Νίκος Ι. Κωστάρας

Σώματος, πνεύματος, ψυχής, Νίκες Χριστού κερδίστε

Νέοι στο στίβο της ζωής
Πολιτισμένα αθλήστε
Και σώματος μα και ψυχής
Τις αρετές ασκήστε.

Με ηθικό και λογικό
Θείο νόμο αναπτύξτε,
Τον όποιο σας δυναμισμό
Με κρίση κυβερνήστε.

Με αξιοπρέπεια, αρετή
Και σεβασμό των άλλων.
Ανάγκες που 'χουν στη ζωή
Μικρών είτε μεγάλων.

Φυλετικές, θρησκευτικές
Κι ό,τι άλλες διακρίσεις
Μη τρέφετε φανατικές
Έχθρες και πεποιθήσεις.

Άμυλα αγωνιστική
Ειρήνης και Αγάπης
Ασκήστε μη ταυτιστική
Με δόλο όποιας απάτης.

Με ορθόδοξη επιγνωστική
Θείας ζωής ανδρεία
Τη μέσα κι έξω ολική
Κερδίστε ελευθερία.

Κι όχι με σώμα αθλητισμό
Μόνο, που δεν μπορούμε
Ολόκληρο ζωής σκοπό
Να πραγματοποιούμε.

Με τρινομία του Σταυρού
Αγάπη, αλήθεια, δίκιο
Που θ' αφανίσει πονηρού
Κάθε κακίας ρύπο.

Νέοι στο στίβο της ζωής
Πολιτισμένα αθλήστε
Σώματος, πνεύματος, ψυχής
Νίκες Χριστού κερδίστε.

πατρός Δημ. Δεσκέ

Αλίμονο σ' εκείνους που αποστερούν το μισθό από τον εργάτη, διότι αυτός που αποστερεί το μισθό είναι σαν τον άνθρωπο που χύνει αίμα. Αλίμονο σ' εκείνους που δικάζουν άδικα σ' εκείνους που αθρώνουν τον ασεβή και αφαιρούν το δίκαιο από τον δίκαιο άνθρωπο. Αλίμονο σ' εκείνους που μολύνουν την αγία πίστη με τις αιρέσεις, ή δείχνουν ανεκτικότητα στους αιρετικούς.

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος

Υπεύθυνος ύλης φυλλαδίου
Γεώργιος Σ. Γκεζερίλης
Διεύθ: Σκρά 2 Μαρούσι, Τ.Κ.: 15124,
Τηλ: 210 6195766, vgezer@cc.uoa.gr

*(Στείλτε μας το email σας,
για να σας αποστέλλεται το φυλλάδιο
σε ηλεκτρονική μορφή).*